Գնամ, տեսնեմ իմ նանը ինչ բանի է,
Աեջքը բարակ, անունը՝ Նապանի է,
Քալքի միտքը ընկնեմ, գաղտու գալու ա,
Ման գյամ, ման գյամ Սև սանափյուր վարումը,
Մեկ էլ ման գյամ Քոշաքարի սարումը:

ԶԻՆՎՈՐԻ ԵՐԳԵՐ

334. Քույրիկ ջան, քույրիկ, էդ ո՞ւր ես գնում,
Աման, աման, եղբայր ջան, Սև ծովն եմ գնում,
Քույրիկ ջան, քույրիկ, Սև ծովում ի՞նչ կա,
Աման, քեզ պատմեմ, եղբայր ջան, կարմիր վարդս կա,
Քույրիկ ջան, քույրիկ, վարդդ կկորչի,
Աման, աման, եղբայր ջան, լեզուդ պապանձվի:

335. Կերչ քաղաքի գլխի լալեն,
Թաղեմ շուն Հիտլերի բալեն,
Մորս ու քրոջս թողեց լալեն,
Խաբեք մորս, վիրավոր եմ:

Հենց որ մտա Կերչի հողը,
Ջանըս ընկավ մահվան դողը,
Ծեկ քյանքուլս դրին հողը,
Խաբեք մորս, վիրավոր եմ:

Մայրս, քույրս ձեռքը ծոցին,
Փոքր բալես օրորոցին,
Սիրած յարս կրակ բոցին,
Խաբեք մորս, վիրավոր եմ:

Մեծ եղբայր ջան, մեռնում եմ ես,
Ընտանիքս հանձնում եմ քեզ,
Ընտանիքիս լավ կպահես,
Ուշածները չխնայես:

336. Հոքոսարսին քոմին պապաս,
Տարան լցրին Գյումրին ու Ղարս,
Տներ թողին, աղջիկ ու հարս,
Վերան դառնաս, Մամա խաթուն,
Ցարալու եմ, տարան Բաթում:

Հասան Ղալեն քար ու քոռ,
Գյուլլեն մեջը կըֆոֆոռ,
Ձեռքիս յարեն կըմռմոռ,
Վերան դառնաս, Հասան Ղալա,
Ծասին թողիր, եթիմ բալա:

Դիրքը մտա վրես բաց էր,
Խշտիկ պարկողս անաստված էր,
Վերան դառնաս, Մամա խաթուն,
Ցարալու եմ, տարան Բաթում:

ՈՐԲԻ ԵՐԳ

337. Ամերիկու ճամբեն երկար ու դուզ է,
Ամերիկային կայնած, մամա, որբերը կուզե,
Տեղս քաղաք է, ծովի արանք է,
Երթալ ու գալը, մամա ջան, կրակ է:

Մտա թունելը, չոքերս դողաց,
Դուս գալու ժամանակ, մամա, աչքերս շողաց,
Տեղս քաղաք է, ծովը արանք է,
Երթալ ու գալը, մամա ջան, կուլում կրակ է:

ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՐԳԵՐ

338. Երբ որ կործանվեց
Հայոց մեծն Անին,
Հայերը մնացին
Օտարի ձեռքին:

Արմենյան հող է,
Երկիրը ծով է,
Ասսունը, Մուշ, Վան,
Հայկական հող է:

Կորել է հովիվը,
Փովել է հոտը,
Թուրքիային է մնացել
Հայոց մեր արոտը:

Արմենյան հող է,
Երկիրը ծով է,
Սասունը, Մուշ ու Վան
Հայկական հող է:

Եղիր դու այնտեղ,
Որտեղ մի հայ կա,
Գուրգուրիր նրան,
Որ Հայաստան գա: